

Про Кендіс Брайтц

Брайтц народилася 29 січня 1972 року в Йоганнесбурзі, Південно- Африканська Республіка. Її знак зодіаку – Водолій.

Брайтц – південноафриканка в третьому поколінні. Багато десятиліть тому її прадіди залишили Британію та Східну Європу у пошуках кращого життя в Південній Африці. Попри те, що Брайтц 8 років прожила у США і останні 8 років мешкає у Берліні, вона залишається громадянкою Південно-Африканської Республіки.

Батько Брайтц народився в 1942 році в Йоганнесбурзі, ПАР. Його родина, ймовірно за все, походить з Риги, Латвія. Нещодавно він вийшов на пенсію. Все життя він працював ортопедом.

Мати Брайтц народилася в 1947 році в Джермістоні, ПАР. Її сім'я веде рід із Шотландії (Великобританія) та Нідерландів. Мати Брайтц була першою жінкою, яка на початку 1970-х стала дантистом у Південній Африці.

Батьки Брайтц 1970 року одружилися в суді. Оскільки батько Брайтц належить до єврейської родини, а мати – до сім'ї методистів, то, згідно з сепаратистськими законами Південної Африки, людям різного релігійного сповідання дозволялося одружуватися тільки у суді.

Батьки Брайтц залишили Йоганнесбург у 2001 р. і з того часу живуть у Лондоні.

З народження рідною мовою Брайтц була англійська. У дитячі роки вона досить вільно розмовляла африкаанс і грецькою. Дідусь та бабуся по батьковій лінії часом говорили на їдиш у її присутності. В умовах апартеїду вона не мала змоги вивчити хоч якусь з аборигенних мов Південної Африки, приміром, зулу чи кхоса.

У Брайтц є молодший брат. З того часу, як вони народилися з різницею в 11 місяців, є один місяць у році, коли вони технічно стають близнюками.

Брайтц багато читала, коли була маленькою.

Брайтц обожнює котів. Проте вона надто багато подорожує, аби мати хоча б одного. У дитинстві в неї був кіт на ім'я Credence Clearwater, який помер, доживши до двадцяти років. Брайтц воліє не опинятися біля собак.

Брайтц не вегетаріанка.

З 2007 року Брайтц – професор образотворчого мистецтва в Braunschweig University of Fine Arts, де викладає аспірантам, які спеціалізуються з мистецтва. Мабуть, вона – єдиний у Німеччині державний службовець із ПАР.

Брайтц з 8 до 18 років поганенько грала на віолончелі.

Брайтц вивчала історію мистецтва багато років і залишила нью-йоркський Columbia University, де писала дисертацію про Енді Воргола, в 2002. Протягом тривалого часу вона вважала нереальною можливість фінансово забезпечувати

себе за рахунок творчості. Вона уявляла, як одного дня все закінчиться викладанням десь в університеті і створенням власних творів лише у вільний час.

Брайтц обожнює оцет і поганий настрій.

Брайтц мешкає зі своїм хлопцем у Берліні з 2002 року. Вони неодружені. У них немає дітей. У них немає домашніх тварин. Вони намагаються підтримувати життя кількох рослин.

Брайтц обожнює приймати ванну на ніч, перед сном.

Брайтц живе та працює у районі Мітте, у колишньому Східному Берліні. Її студія та житло знаходяться в одному великому приміщенні.

Брайтц нерелігійна.

Брайтц використовує небагато косметики, хоча зазвичай обходиться без неї. Часом вона наносить трохи блиску для губ. Іноді вона використовує туш для вій, але часто забуває. Брайтц подобається фарбувати нігті на руках і ногах у яскраві кольори, наприклад, сліпучо жовтий чи сліпучо помаранчевий.

Брайтц одержимо читає газету The Guardian.

Брайтц має коротке волосся платиново-білявого кольору. Воно швидко сохне і йому легко дати раду під час подорожей. Нещодавно вона на кілька років відростила свої природні кучері, але тепер знову повернулася до короткої зачіски.

Брайтц надто багато працює. Вона знає про це. Проте непевна, чи вдасться щось змінити.

Брайтц може змусити себе зрозуміти німецьку мову і розуміє 99% розмовної німецької, але їй бракує гарного володіння базовою німецькою граматикою.

Брайтц має 3 татуювання.

Брайтц має ступінь з образотворчого мистецтва з University of the Witwatersrand, Йоганнесбург, а також ступені з мистецтва з University of Chicago, Чикаго, та Columbia University, Нью-Йорк.

Брайтц зазвичай з'їдає тост на сніданок.

Брайтц обожнює бігати і змушує себе підтримувати цю звичку. Вона тричі бігала половину марафонської дистанції і мріє, що колись візьме участь у Нью-Йоркському марафоні, один раз.

У Брайтц не залишилося зубів мудрості.

Акцент Брайтц збиває людей з пантелику. Південноафриканці зазвичай думають, що вона – німкеня. Німці вважають її американкою. Американці часто допускають, що вона британка. Британці найчастіше називають її акцент австралійським.

Брайтц вважає за краще не ходити босоніж.

Брайтц дратується, коли французи пишуть їй французькою мовою, переконані, що всі розуміють французьку.

Брайтц ніколи б не стрибнула з банджі.

Мистецькі проекти Брайтц зазвичай дозволяють їй тривалий час жити закордоном. Вона провели 3 місяці у Сан-Антоніо (Техас), між життям у Нью-Йорку та Берліні. Вона також жила протягом року у Чикаго, півроку у Лінці (Австрія), 3 місяці у Стокгольмі (Швеція) і 3 місяці в Парижі (Франція). Різноманітні мистецькі проекти дозволили їй провести щонайменше по місяцю в Токіо (Японія), Порт Антоніо (Ямайка), Мілані (Італія) та Ньюкаслі (Великобританія).

Брайтц ненавидить спати в односпальному ліжку.

Брайтц нудить від часу та грошей, які вона змушена вкладати в отримання віз для щорічних мандрівок. Коли дійшло до організації її подорожі до Києва, вона була рада дізнатися, що українське консульство в Берліні знаходиться за кілька кварталів від її помешкання.

Брайтц обожнює борщ.

Брайтц часом забагато розмовляє.

Студія Брайтц знаходиться на п'ятому поверсі старого берлінського будинку. Брайтц обожнює дивитися на парк, через дорогу від її студії, коли говорить по телефону. Взимку ставок у парку може замерзати на кілька місяців.

Брайтц не дуже вміє розслаблятися.

Брайтц ніколи не куховарить. Її хлопець взяв на себе всю кухню в їхньому спільному житті. Брайтц відповідає за прання.

Найближчий друг Брайтц – південноафриканська гречанка, яка живе у Лондоні. Брайтц зустріла її, коли їм обом було по 8 років і вони відвідували початкову школу «Saheti», збудовану громадою грецьких емігрантів у Йоганнесбурзі. У жилах Брайтц немає грецької крові.

Брайтц часто називають дивачкою, яка поведена на контролі.

У Брайтц еkleктичний музичний смак. Наразі її улюбленці Vampire Weekend, Neil Diamond, Grace Jones, M.I.A. та Erik Satie.

Брайтц обожнює авокадо, буряк, артишоки, чилі, імбир, перець і добрий шнапс.

Брайтц провела останні два роки, розробляючи проект, що починався з великих інтерв'ю, які вона брала у близнюків у Торонто (Канада).

У Брайтц алергія на часник.

Брайтц обожнює танцювати, проте насправді не є вправною танцівницею.

Брайтц вміє дуже швидко друкувати. Вона може відіслати дуже довгого електронного листа за дуже короткий проміжок часу. Це доводить людей до сказу, з різних причин.

Брайтц не колекціонує твори мистецтва.

Брайтц обожнює творчість Джонатана Франзена, проте ще не прочитала його новий роман «Свобода». Вона також насолоджується творами Дж.М. Кутзее. Вона зрідка має час на читання романів і в основному читає новини.

Брайтц не дуже вправна у шоппінгу. Будь-чого.

Брайтц складає багато списків.

Брайтц обожнює гумор Ларрі Девіда, Джеррі Сайнфілда, «Південного парку», Крістіана Ульмена та Ріккі Жерве.

Брайтц досі не розпакувала картонні коробки, які привезла з Йоганнесбургу та Нью-Йорку багато років тому, і напевно не пам'ятає, що ж у них.

Брайтц хотіла би купити новий диван, але не має на це часу.

Брайтц обожнює сніг, але не протягом кількох місяців підряд.

Брайтц ненавидить фотографуватися на людях і часто відмовляє журналістам, коли вони просять зробити її фото. Вона хоче, щоб журналісти більше фокусувалися на її роботах мисткині, а не на її зовнішності. Схоже, що у цьому проєкті вона ламає всі свої усталені принципи. Багато з того, що вона намагається зробити у цьому проєкті портретів, суперечить усьому сказаному і зробленому нею за останнє десятиліття.

Брайтц дуже чутлива до шуму.

Брайтц обожнює їздити велосипедом по Берліну.

Впродовж 2010 року Брайтц побувала в Брегенці, Цюриху, Лондоні, Франкфурті, Брауншвейзі, Бомбеї, Копенгагені, Гельсінкі, Нью-Йорку, Йоганнесбурзі, Дармштадті, Ульмі, Льовені, Мілані, Києві та Берліні. Протягом 2011 року вона, скоріше за все, відвідає Бомбей, Лагос, Йоганнесбург, Кейптаун, Саванну, Лондон, Київ, Сінгапур, Тасманію, Нью-Йорк, Оснабрюк, Відень, Мілан, Лос-Анджелес і Берлін.

Брайтц обожнює дивитися гарні документальні фільми.

Брайтц – гордовита власниця вувузели. Вона не ходила на матчі чемпіонату світу у Південній Африці у 2010 році, але деякі з них дивилася по телевізору.

Брайтц останнім часом переглянула багато фільмів Болівуду.

Перед тим, як іти спати, Брайтц використовує крем для рук, зволожуючий крем для обличчя і бальзам для губ.

Брайтц не може почати день без горня міцного чорного чаю, бажано – з соєвим молоком.

Ідея проекту портретів у PinchukArtCentre виникла у Брайтц дуже пізно. Вона не впевнена, що українські митці поставляться до її ідеї як цікавої, провокативної, чи просто – нарцистичної.

Брайтц часто виступає проти законів про авторське право та інтелектуальну власність.

Брайтц рідко взуває високі підбори.

Брайтц може бути трохи нав'язливою. Брайтц дещо зациклена.

Брайтц не гризе свої нігті.

Брайтц приймає тироксин раз на день, кожного дня.

Брайтц зазвичай має темні кола під очима.

Брайтц воліє не лягати спати допізна, ніж рано прокидатися.

Брайтц не вживає ніякі речовини.

Брайтц зрозуміла – намагаючись перерахувати основні факти для українських митців у цьому проекті – наскільки важко вирахувати в собі те, що робить тебе тобою. Вона геть не розуміє, яка саме приватна чи професійна інформація може бути корисною чи цікавою бажаним створити її портрет.

Брайтц має червону родиму пляму на потилиці, яка ховається під волоссям.

Брайтц наразі знаходиться і залишиться до кінця січня 2011 року на мисі Доброї Надії у Південній Африці. Для київського проекту портретів вона створила для українських митців кілька відео самої себе у будинку для гостей, де вона зупинилася. Будинок для гостей зовсім несхожий на її власну домівку, тому він небагато зможе розповісти про неї.

Брайтц рідко бере відпустку.

Брайтц часом задумується над закінченням своєї кар'єри митця, коли вона дуже стомлена, проте не має і гадки, чим би ще вона могла займатися.

Брайтц вже більше не відчувається цілком «вдома» в жодному місті чи країні, будь-де у світі.

Брайтц дуже близько співпрацює зі своїм хлопцем, котрий тісно пов'язаний з усіма її мистецькими проектами.

Брайтц ніколи не використовує Facebook особисто, але її студійний асистент створив сторінку для фанів на Facebook, аби обмінюватися інформацією про поточні проекти та виставки.

Брайтц не має сторінки на Twitter.

Брайтц має Vimeo платформу.

Брайтц має власний веб-сайт, який не оновлювався протягом останніх півроку.

Брайтц хоче, щоб її кремували, коли вона помре.

Брайтц не має права голосу в Німеччині.

Брайтц офіційно представлена двома галереями – White Cube в Лондоні та Kaufmann Repetto в Мілані.

Найбільші оглядові виставки робіт Брайтц донині були в the Kunsthaus Bregenz (Австрія), The Power Plant (Канада), Collection Lambert (Франція), Museo de Arte Contemporáneo de Castilla y León (Іспанія) та Modern Art Oxford (Великобританія).

Брайтц смакує шампанське та інші ігристі білі вина, хоч взагалі-то ігнорує біле вино. Вона отримує насолоду від келиха доброго червоного.

Брайтц часом має свербіж повік.

Брайтц має два пірсинги у кожному вусі.

Брайтц полюбляє ходити в чоботах взимку та у в'єтнамках влітку.

Брайтц не може споживати багато кави – вона робить її гіперактивною.

Очі Брайтц коричнево-зелені або зелено-коричневі або просто карі. Брайтц мала лазерну корекцію зору 6 років тому. Вона не зазнала іншого втручання косметичних хірургів.

Брайтц не займається йогою, хоча й гадає, що було би варто.

Брайтц, коли дійшло до цього проекту, спробувала розрізнити неістотні та суттєві біографічні факти. Які знання про неї можуть зацікавити українських митців, і що вони відкинуть, як абсолютне неважливе та нецікаве?

Брайтц не подобається дим від цигарок.

Брайтц завжди не любила сповідальну літературу та мистецтво. Вона завжди скептично ставилася до митців, які занадто відкривали себе перед медіа. Вона постійно намагалася уникнути розмов про своє приватне життя в інтерв'ю та лекціях. Вона дуже нервується через те, що така кількість інформації буде доступна українським митцям, і не має жодної гадки, що ж вони робитимуть з цим усім.

Брайтц подобається довго та гучно сміятися.

Брайтц рідко демонструє декольте чи вдягає відкритий одяг.

Брайтц зрозуміла на пізній стадії розробки концепції цього проекту, що він може бути цікавим тільки тоді, коли всі її портрети, виконані українськими митцями, будуть прийняті для показу як частина більшого проекту портретів в PinchukArtCentre, незалежно від того, наскільки компліментарними чи ні вони можуть бути. Вона свідомо можливого ризику у цьому проєкті – як особистість і як професіонал: тільки час покаже, ким вона справді є чи була.

Брайтц не подобається цинізм.

Брайтц планує зустрітися зі своїм вчителем малювання в Кнісні, Південна Африка, протягом січня 2011 року. Вони не бачилися з того часу, коли Брайтц було 12. Брайтц була здивована та втішена, коли отримала електронного листа від старого вчителя, якого не бачила 26 років.

Брайтц час від часу насолоджується маріхуаною.

Брайтц намагається не їсти шкідливу їжу.

Брайтц вперше влаштує велику виставку своїх робіт у Південній Африці у 2012 році. Вона сподівається, що час, проведений у Південній Африці зараз, допоможе їй зрозуміти, яку роботу вона б хотіла створити для тієї виставки. Вона завжди відчувається більше південноафриканкою, коли вона за межами Південної Африки.

Брайтц подобаються ятки букіністів.

Брайтц обожає вдягати шкарпетки яскравих кольорів.

Брайтц була одержима музикою Емінема протягом кількох років.

Брайтц часом скрегоче зубами вночі.

Брайтц часто перегортає твори Вальтера Беньяміна та щоденник Енді Воргола.

Брайтц сумнівається, що колись стане матір'ю.

Брайтц ще ніколи стільки не розповідала про себе. Її нудить, коли вона уявляє, як відсилає всю цю інформацію у світ.

Брайтц не подобається джаз.

Брайтц дратується, що змушена писати про себе, немов про незнайомку.

Вона розуміє, що немає жодної дистанції від себе.

Брайтц вирушає у прогулянку пляжем.